

Rekel delavec in obrtnik
si bodo narodu vodniki!

Izhaja vsako sredo.
Naročnina:
za celo leto Din 50—
za pol leta „ 15—
za inozemstvo
za celo leto Din 50—
Inserati po tarifi. — Pis-
menim vprašanjem naj
se priloži znamko za od-
govor. — Nefrankirana
pisma se ne sprejemajo.

Kmetijski list

Glasilno „Zveze slovenskega kmetijskega ljudstva“.

Vsako uživaj vse sadove
svojega dela in marljivosti!

Rokopisi se ne vra-
čajo. — Plaža in tož-
be v Ljubljani. — Ured-
ništvo in uprava je v
Ljubljani v Kolodvorski
ulici št. 7. — Telefon
inter. št. 506. — Račun
pri pošti, čekovnem za-
vodu št. št. 506.

Govor dr. Korošca.

V ponedeljek 8. februarja se je po dolgem presledku petih let povspel na parlamentarno tribuno načelnik SLS gosp. dr. Anton Korošec. Gotovo je bil to nenavaden dogodek za beograjsko skupščino. Predvsem zato, ker je bil naznanjen kot govornik jugoslov. kluba g. Smodej, o Korošču pa se je celo mislilo, da ga ni v Beogradu in je zato prišel g. Korošec nepričakovano. Drugič pa zato, ker je v sedanji skupščini gotovo tri četrtine poslancev, ki voditelja naših klerikalcev še niso imeli časti slišati in celo podpisane mu je bila ta sreča podeljena še le drugič v življenju. Umevno, da se je v početku prazna dvorana naglo napolnila. G. Korošec je bil v početku močno vznemirjen in rokopis govora, ki ga je nervozno razgibal, je migljajal ko listje trepetlike. Reči pa moram odkrito, da je bil oni del govora, ki si ga je g. Korošec spisal in potem od besede do besede prečital, prav srečen in dober. Partija o izžemanju Slovenije o prevlikem obdavljenju naših krajev, o zapostavljanju Slovenije pri dajtvah iz budžeta, zlasti cestah, univerzi itd., zlasti pa mačehovsko tretiranje naše industrije s strani nekaterih večjih trgovskih uradnikov trgovinskega ministrstva, so bile srečno izbrane in dobro podane točke in mogel sem jih glasno odobravati tudi jaz na jezo tistih srbijanskih krogov, ki bi radi videli, da bi Slovenci o takih prilikah inscenirali v skupščini »slovenački sabor« in se med seboj prepirali in »se šli liberalce in klerikalce«.

Če bi bil g. Korošec ostal v okviru svojega uvoda ter bi resno in dostojanstveno vztrajal na obrambi resnično zapostavljenih koristi Slovenije, bi bil učinek velik in njegov govor bi bil za prilike med Beogradom in Slovenijo za Slovence od velikih koristi, ne glede, da je bil Korošec tisti, ki je vse te davčne zakone sam prenesel v Beograd. Toda politična žilica načelniku SLS ni dala miru in je zato — kakor vselej o takih prilikah močno odletal iz tira. Da je to storil samo na škodo svojega prestiža ali na škodo stranke, naj bi bilo v božjem imenu, toda načelnik SLS je to storil na očito in težko popravljivo škodo cele Slovenije.

Prva nesreča ga je zadela, ko je hotel ironizirati Radičev govor v Dubrovniku. Ker ga je pa duhovitost zapustila po prvih upadcah, ker je te vrste roba intrigantstva bolj stroka g. Wilderja ali kvečjemu g. Pribičevića, je zašel v resno razlaganje federacije in jako nesrečno izzval svojega dosedanega šefa g. Davidovića. Dane bi prepil zašel predaleč, je popravil, pozabil avtonomijo in se zadovoljil s

širokimi samoupravami«. Ob tej priliki je brez potrebe razgalil, da opozicijskega bloka ni, da je take-rekoč »ledig in frej«.

Pri številkah o eksekucijah se mu je zgodila pomota in radikali so to izkoristili v še večjo zmedo. Na bedaste upadice nekaterih nepoučenih poslancev iz drugih pokrajin, da je Slovenija bogata zemlja, je samozavesano poudarjal, da smo visoko aktivni in »če smo bogati, hočemo biti za se bogati«. Takšno polemiziranje mora vselej žalostno končati! Danes, ko se vsi resni ljudje bore za to, da se končno ubije bajka o namišljenem bogastvu naše cele države, pa da se vesoljnemu svetu predstavimo kot berači, izmozgani in opešani po balkanskih in svetovni vojni in ko je v tej državi slovenska revščina notorična, pa pride načelnik stranke, ki hoče za Slovenijo monopol in z javne tribune kljubovalno odgovarja, da smo »visoko aktivni in zase bogati«.

Nič srečnejši ni bil pri napadu na srbsko hegemonijo. Pri napadih na srbsko in radikalno stranko, so mu očitali mučne stvari. Tako mu je rekel poslanec Dragovič, da je leta 1919 v Bitolju govoril o radikalni stranki kot o materi, okrog katere se morajo zbirati vse druge stranke in stranke kakor čebelice okrog matice ter ga spominjal na razne prilike, zlasti bankete, kjer je vedno zatrjeval, da smo eno... Vse to je g. Korošec mirno spravil v žep.

Ponesrečenost govora pa je dosegla svoj višek, ko je očital, da tudi kralj ni Slovenec in da ga zato le državnopravno priznava za našega kralja. Ob teh neumestnih besedah je nastal velik krik pa tudi upravičen krik in g. Korošču bi bila slaba predla, da ga ni rešil predsednik skupščine g. Marko Trifkovič s svojim tolmačenjem. Po drugih monarhijah se v parlamentu o kralju ne govori, kaj šele v takem tonu. Najmanj potrebe ima topogledno naša skupščina, a še posebno malo v njej mi Slovenci. Ali je g. Korošec na Dunaju postavil takšno vprašanje? Zato je razumljivo, da je s takim načinom politične debate g. Korošec svoj govor tudi na onih mestih, kjer je bil v početku dober, silno, silno oslabil. Končen efekt govora gospodina šeta naše esesarije pa je ta, da bo morala slovenska ljudska stranka premeniti ne samo svojo politiko iz korenine, nego tudi svojega šefa, če bo hotela prinesiti kdaj kaj političnih uspehov iz Beograda. Za Slovenijo pa bi bilo bolje, če bi bil g. Korošec molčal še nadaljnjih pet let.

Ivan Pucelj.

Kako sodijo Nemci o Radiću?

»V graškem listu »Die Tagespost« je izšel 12. februarja uvodnik o Stjepanu Radiću, ki ga je napisal za »Tagespost« njen beograjski dopisnik. Članek zasluži vsled svoje umerjenosti in razsodnosti in globokega razumevanja naših notranje-političnih vprašanj, da ga priobčimo v celoti tudi v slovenščini. Članek se glasi:

»Danes se ljudje nič več ne prepirajo o tem, ali je voditelj hrvatskih kmetov Stjepan Radić vesel šaljivec ali pa je brezmiseln huj-skač, ki ga nihče ne smatra za resnega, in ki bo nekega dne sam sebi govoril nagrobni govor. Prisrčen smeh nad njegovo samoglavnostjo in nad njegovimi domisleki je ljudi temeljito minil, ker so spoznali, da je Radić apostol nove, celo jugoiztočno Evropo pregibajoče »kmetijske demokracije, ki se tudi kot minister prizadeva z vso silo, da strmoglavil največje nasprotnice tega razvoja, namreč srbsko, v Nikoli Pašiću posebljeno in utelešeno oligarhije (vlado nekaterih ljudi, op. ur.), ki jo ljudstvo imenuje »beogradska čaršija« (beogradska »porodica«, t. j. vlada nekaterih beogradskih rodbin).

Med tem, ko razpravljajo v narodni skupščini o državnem proračunu (ki je prvi po 7 letih, dočim so si doslej pomagali naprej vedno z dvanajstinami), potuje Radić po Bosni, Hercegovini in Dalmaciji, kjer ga kmetje navdušeno pozdravljajo z besedami: »Naš Mesija prihaja! Hozana sinu Davidovemu!« Kar pa oznanja on, aktivni minister, z napeto pozornostjo slušajočemu ljudstvu, je odkrita bojna napoved njegovim ministrskim tovarišem in »pokvarjeni gospodi«, ki sedi za bogato obloženo mizo, za znoj kmetov pa se ne zmeni.

In Radić govori: »Naša današnja uprava je zanič, vso moč ima v rokah nekaj gospodov, ki pravijo: Kolikor večji je (kmečki) osel, toliko mogočnejši je gospod.«

»Kaj nam pomaga lepo počesana in baje tudi pametna glava našega finančnega ministra, če pa nima srca za težave ljudstva?«

»Ko se vrnem v Beograd, bom dal notranjemu ministru štiri ure časa, da pomeče na cesto vse zatiralce ljudstva in batinaše; če tega ne bo storil, ne bo proračuna in Maksimovič ne bo več dolgo minister.«

»Jaz sem v svoji mladosti prašiče pasel, moj ministrski tovariš pa ne, in zato se tako slabo razumeva.«

»Pašić je napram gospodi veliko preveč popustljiv; on je namreč že star in kako je na starost, sami veste.«

»V Beogradu se s prošnjami in

z beračenjem nič ne doseže; treba je zahtevati in s pestjo udariti ob mizo.«

»Rajniki Stojan Protić, voditelj radikalne stranke, mi je izdal skrivnost gospode: Mi poskušamo v vsaki vasi pridobiti na svojo stran najbogatejše kmete. Njihove sinove damo študirati, in zato nam morajo biti hvaležni. Njim samim pa damo gostilniške koncesije, da nam drže celo okolico na uzdi. Cello čredo spustiti na pašnik je nevarno. Pašnik je država in vlada, vi pa ste volil! Toda jaz, Radić, vam pa pravim: Pašnik je za vse tukaj!«

»Za mnoge poslance radikalne stranke je mandat samo sredstvo, da se dokopljejo do dobro plačanih služb in mest pri bankah; zato pa se ne bi obotavljali ubiti tudi lastnega očeta, samo da pridejo do mandata.«

»Naš kralj, ki je kmečki kralj, bo kronan za kralja, ko bomo dobili po svobodnih volitvah izvoljeni kmečki parlament. In jaz vam dam besedo: Nikoli več ne bomo imeli izjemnega stanja in nikoli več ne bodo žvižgale batine po kmečkih hrbtih. Sem s svobodnimi volitvami, da pride ljudstvo enkrat do svoje pravice.«

Istočasno je izjavil dr. Maček, podpredsednik hrvaške km. stranke in najpametnejši izmed hrvatskih politikov:

»Mi smo svoje državnopravne zahteve — republiko in federacijo — odložili pod pogojem, da radikali izpolnijo svoje s sklepom sporazuma sprejete obveznosti. Mi pa živimo prejkoslej v izjemnem stanju. Radikali bi radi, da glasujemo za proračun, potem pa bi nas potisnili proč. Mi pa za proračun ne bomo glasovali in meseca julija bomo imeli nove volitve v hrvatski deželni zbor v Zagrebu.« (Ta govor je sicer iznišljen, ampak ima v sebi jako dobro jedro, op. ur).

Razumljivo je, da v Beogradu vrši, kakor v prekopanem mravljišču. Proračun visi v zraku, »sporazum« med Srbi in Hrvati je v nevarnosti. Slovenci pa, ki so tretji del »državnega naroda«, stoje v najostrejši opoziciji. Vsa življenjska vprašanja mlade jugoslovanske države so zopet na dnevnem redu, ker hoče srbska nacionalna oligarhija — beogradska porodica — po prepričanju Hrvatov in Slovencev sama vladati nad celo državo. Toda »kmečka demokracija, ki sega v Rumuniji in Bolgariji že po vladni moči in ki po zanesljivih poročilih zmagoslavno prodira tudi že v Ukrajino, je trdno odločena, da izsili nove volitve, da podere v stari Srbiji običajne tradicije, da pritisne enostranske srbsko-nacionali-

stične politike ob zid in da napravi pot za nove cilje, ki so sledeči:

»Sodelovanje malih kmetov v javnem življenju, samouprava tudi najmanjših kmečkih organizacij (občin), razdelitev veleposestev, upoštevanje človeka, tudi če je le navaden dninar, odprava precejšnje višje izobrazbe, spoštovanje pravic narodnih manjšin, ustanovitve »večje Jugoslavije« (s pristopom Bolgarije), rešitev macedonskega vprašanja in končno zblizanje z veliko slovansko kmečko državo Rusijo.«

Skozi ta očala moramo gledati na bližnje dogodke v kraljevini SHS, če hočemo položaj pravilno presojati. Tu ne gre za navadno strankarsko ali zakulisno politiko, ampak gre za revolucijo duhov, ki si hoče ustvariti nekaj novega v državi, v družbi, v gospodarstvu in v splošni kulturi. Vprašanje pa je,

če se bo našel državnik, ki bo znal to vse ustvariti.«

Tako presojujejo Nemci Radičevo delovanje in tako razumevajo Nemci veliko kmečko misel in veliki kmečki evangelij, čigar glasnik in oznanjevalec je Stjepan Radić!

Sedaj pa primerjajte trezno in hladno in objektivno nemško sodbo o Radiću z nebrojnimi psokami, ki so jih zmetali in jih še vedno mečejo slovenski politični kratkovidneži Radiću v hrbet, in spoznali boste vso gnilobo in trohno slovenske klerikalne in liberalne politike do dna. Spoznali boste pa tudi, zakaj se že ves svet iz slovenske politike norčuje!

Članek graške »Tagespost« pa je vreden, da ga vsak naš pristaš pokaže in da prebrati vsem ljudem v svoji okolici, zlasti pa liberalcem in klerikalcem. Mogoče se vendarle še komu odpro oči!

Razne politične vesti.

Narodna skupščina nadaljuje razpravo o državnem proračunu. Govoril je tudi dr. Korošec, prvič v sedmih letih, odkar je za poslanca v Beogradu. S svojim govorom je razočaral vsakogar, posebno pa Srbe, ki so ga doslej smatrali za dobrega politika, med tem ko je s svojim prvim govorom v skupščini dokazal vso svojo politično nesposobnost. Takoj za Korošcem je govoril minister Uzunović, rodod iz Srbije, ki je ugotovil, da je Korošec z svojim govorom dokazal, da ni nikakršen politik. Istega mišljenja je bila brez razlike cela narodna skupščina.

Radičevo potovanje po Bosni, Hercegovini in južni Dalmaciji je bila ena sama velika svečanost od Bosanskega Broda pa do morja. Čita se naravnost kot bajka, kako je narod povsod pričakoval in pozdravljal Radića. Potovanje je trajalo pet dni. Na vseh Radičevih shodih skupaj se je zbralo več kot 100 tisoč ljudi. Radikalni, demokratarni in eseslarji se strahovito jezijo vsled teh Radičevih uspehov med narodom. To so pokazali prejšnji teden z gonjo proti Radiću, s katero so ga nameravali iztisniti iz vlade. Kakšni slabičji so napram Radiću, je dokazano z dejstvom, da je Radićev položaj v vladi danes bolj trden, kakor je bil kedaj poprej. Radić bo šel iz vlade, kadar bo sam hotel in ne, kadar bodo hoteli njegovi sovražniki.

Radićeva politika. V mnogoštevilnih Radičevih govorih najdemo vedno tri stvari, ki so za celotno njegovo politiko značilne. V prvi vrsti zahteva, da se mora v Jugoslaviji, ki je kmetijska država, voditi kmetijska politika. V drugi vrsti vedno povdarja, da sedanja Jugoslavija še ni cela, ker še nima pri sebi tudi Bolgarov. Zahteva združitev Jugoslavije in Bolgarije. Tretja njegova zahteva pa je, da pride Jugoslavija v zvezo z Rusijo. To so temeljne točke Radičeve politike. Kdor si vzpričo take politike upa trditi, da je Radić nasprotnik naše države ali nasprotnik jugoslovanstva in slovanstva, je ali bedak ali zločinec. Mi pa smo prepričani, da bo naš rod in naša Jugoslavija srečna in močna še le tedaj, ko se izvrši ono, kar Radić zahteva glede

kmetijske politike, glede Bolgarije in glede Rusije.

Samomor. Samomor je greh, in če izvrši politični samomor poslanec, in to celo načelnik stranke, je to naravnost blazno početje — strašen greh nad narodovim blagom. In s takim samomorilnim poskusom nad slovenskim narodom se je igral načelnik SLS s svojim nesrečnim govorom v proračunski debati dne 8. febr. t. l. Ta dan bo zaznamovan s črnim madežem v zgodovini slovenskega naroda. Naš narod pač ni zaslužil, da se ga tako omadežuje pred javnostjo. Tako more delati le politik, ki je izgubil vsako razsodnost. Iz tega nesrečnega govora hočem izbrati le trije točke, trditev — proti katerim pa v imenu slov. naroda najsvečaneje protestiram. 1. Dr. Korošec hujska narod, da organizira na učinkovit način odpor proti davčni preobremenitvi. Kaj se to pravi: Kmet naj izpostavi svoje življenje proti oblasti. Kri nedolžnih kmetov naj teče za popolnoma zavoženo nesrečno politiko SLS. SLS se vedno predstavlja politični javnosti kot zastopnica slovenskega naroda, in ker je s svojo nerodno, brezumno politiko pritirala slovenski narod na rob propada, se hoče sedaj celo igrati z njegovim življenjem. To je višek brezsrčnosti. Človek, ki je zmožen take hujskarije — mora izginiti iz političnega pozorišča. 2. Zadirja se na jako neokusen način v kraljevo osebo, češ da je Srb in ne naš po rodu. Tako breztahten in neumen napad na našega kralja, ki je že neštetokrat pokazal svojo ljubezen do Slovencev, ki se z njimi čuti eno — mora izvati najgorčenejše proteste vsakega resničnega Jugoslavana naše države. Ne vem, kako bi žigosal tako brezstivnost, ki sega že na brezglavost. Po takem modrovanju dr. Korošca Jugoslavija sploh ne more imeti skupnega kralja, pa tudi ne kakega drugega skupnega državnega predstavnika. Mož s takimi nazori sploh ne spada v parlament, temveč v blaznico. 3. Izgovoril je strašno sumnjo o Slovencih: Mi želimo z vami živeti kot narod, a vladi ne more biti vseeno, ali imamo Slovenci rajše združeno Slovenijo pod Jugoslavijo nego združeno Slovenijo v okviru Italije ali Avstrije.

Zakipelo je v meni, sapa mi je zastala, ko sem bral to strašno misel možnosti o združenju Sloveniji v okviru Italije ali Avstrije. Ali dr. Korošec ne ve, kaj trpe Slovenci pod Italijo in Avstrijo?! Ali se ne zaveda, da take možnosti za Slovence sploh ni? — Slovenci ostanemo Slovenci in Slovani samo v Jugoslaviji; pod Italijo ali Avstrijo zginejo za vedno. Stokrat rajše pa vidimo, da postanemo močni v slovenskem morju, kakor da izginemo v laškem ali nemškem blatu. Gnusi se Slovenec, ki operira s takimi grožnjami v našem parlamentu in nas tako ponižuje pred celim svetom. Narod slovenski naj zve, kakšnega voditelja ima, ki se je s tem svojim nastopom onemogočil med poštenimi državni in kralju udanimi Slovenci. B.

Politika. (Dopis.) Pazljivo sem zasledoval proračunsko debato v finančnem odseku. Spoznal sem iz te debate, kateri gg. poslanci so res modri politiki, kateri pa le gostobesedni kričači, ki se boje samo za svoje mandate. Modri politik skuša povsod dobiti kaj za svoje volilce — sploh koristiti ljudstvu. Ves njegov nastop je usmerjen, prevdaren, kaj bi se moglo v danem slučaju doseči. Pozna manire splošnega medsebojnega občevanja; takt, dostojnost mu velevata, da s svojim nastopom ne odbija; temveč tudi pri nasprotniku vzbuja čut človečnosti in pravičnosti. Sploh s svojim nastopom si dela pota, po katerih mu prihajajo zlati viri za ljudstvo. — Kaj pa kričač, demagog, ki govori le skozi okno in za gotovost? On na vse strani protestira, zahteva — izziva, žali, odbija. Dostojni ljudje se navadno odstranijo pri takih nastopih, kdor pa poslušajo, ostane mrzel in do skrajnosti nasproten vsled vednega izzivanja take kričavosti. — To niso politiki, temveč škodljivi narodne politike. Kdor je bral dolgozvezna poročila v »Slovincu«, polna samohvale, kako sijajno nastopata v finančnem odseku dr. Kulovec in Pušenjak, zraven pa bral strupene zbadljivke, je takoj spoznal, da tak način politike ni moder in ne dosega svojega namena tam, kjer se odločuje blagor naroda. Ko pa bereš mirna in stvarna poročila g. posl. Puclja, takoj uvidiš, kako spreten politik nastopa, ki kljub mnogim težkočam — vendar dosega lepe uspehe. V resnici, ko bi imeli več tako modrih, stvarnih, dostojnih politikov mi Slovenci — bi bilo za nas pač mnogo boljše. Priznanje, komur priznanje! — B.

Kmetje vkup. — Vsi stanov. združujejo, da bi združeni branili, a tudi zahtevali svoje pravice. Le kmet je steber države, še vedno preveč osamljen in tudi tako malo vpoštevan. In vendar bi ravno on s svojo ogromno večino, katero v resnici ima, la odločeval v naši državi in d. postave, ki bodo v korist njegemu stanu, predvsem v gospodarsko-kulturnem pomenu. Da, občeval bi in si koval srečo in le prihodnost, če bi bil stanov. združen. Na žalost in nesrečo kmeta pa vidim, kako se ce kmetske moči in glasovi. Kmeti proti kmetu, proti stanovskemu varišu, ki istotako ljubi ma zemljo in jo obdeluje v potu svoj obraza. — Dragi, to je prokletstvo za kmetski stan, da ni edin, z žen! Zato pa mu režejo drugi nak krul in nalagajo težka brena, pod katerimi ječi in zdihuje. Ne, tako ne sme iti dalje! Dosti trpljenja! Konec mora biti naše sloge, ki nas edina tlačijo. — Združimo se v bratski ljubezni, stanov. vzajemnosti in solnce lepših dni zasijalo nam, a tudi naši lepi dr. vi! — Da, da! Kadar bo druž. bratska ljubezen in stanovska vzajemnost v eno močno nepremagljivo vez vse tri brate matere Jugoslavije; Slovence, Hrvate in Srbe, ki obdelujejo to blagoslovljeno zemljo — takrat bo srečna kmečka hiša, in njeno blagostanje bo bilo vse druge stanov. Zato: Kmetje vkup! — B.

Nemčija je prosila za sprejemanje Zveze narodov (Liga narodov). Velikih narodov je sedaj šest. Zveze narodov še Rusija.

»Mala antanta« (to je Jugoslavija, Češka in Rumunija) se je seselala prejšnji teden v Temišvaru. Pšli so na sestanek zunanji ministri vseh treh držav. V prvi vrsti so posvetovali o tem, kakšne posledice bo imel na države »Male antante« vstop Nemčije v Zvezo narodov. Gotovo je namreč, da Nemčija potom Zveze narodov slišala v prvi vrsti zavarovati nemške narodne manjšine v raznih državah. Na tem vprašanju so države »Male antante« zelo prizadete, posebno Češka, kjer prebiva okoli milijone Nemcev, to je ena četrtina vsega prebivalstva v državi. Zunanji ministri »Male antante« so dočeli načrt za enotno nastopanje tem vprašanju. Razen tega so posvetovali ministri o madžarskem škandalu, kjer so se najvišji kropečali s ponarejanjem tujih denarjev, posebno francoskih in čeških.

Shodi in razne prireditve.

V Horjulu bo občni zbor krajevnih organizacij v nedeljo dne 21. februarja ob 8. uri dopoldne pri tov. Andr. Rožmanu.

Na Skaručni bo sestanek krajevnih organizacij za občino Vodice v nedeljo dne 21. februarja ob 3. uri popoldne pri tov. Vodetu.

V Gorjah bo shod ZSKL v nedeljo dne 21. februarja ob 4. uri popoldne.

V Leskovcu pri Krškem ima okrajna organizacija svoj občni zbor v nedeljo dne 21. svečana t. l. pri tov. Vaniču v Krškem ob 9. uri dopoldne. Vse krajevne organizacije se pozivljajo, da se udeležijo. Odbor.

V Breznici bo shod ZSKL v nedeljo dne 21. februarja ob 11. uri dopoldne.

Sv. Trojica pri Rogaški Slatini. V nedeljo 21. t. m. se vrši ob 10. uri na Natakarcih seja okr. odbor ZSKL, katere naj se zanesljivo udeležijo vsi odborniki.

V Zapogah je bil preteklo nedeljo občni zbor krajevnih organizacij, na katerem je poročal tov. Mravlje. V odbor so bili izvoljeni: Alojz Hočevar, Zapoge, predsednik; Zvonimir Anton, Zapoge, tajnik; Aljo Franc, Zapoge, blagajnik; Jenko Andrej, Zapoge, odbornik.

Selnica ob Dravi. V nedeljo 7. m. se je vršil pri županu tov. Hernachu ustanovni občni zbor krajeve organizacije ZSKL. Zbor je vodil tov. Hernach. Tov. Lipovšek je razpravljal o političnem položaju kmečko-delavskih težnjah. Tov. Bemš je govoril o organizaciji in je pomenu, nakar je povzel besedo Hrvat tov. Stipa Kerec. Izvoljen je sledeči krajevni odbor: Predsednik tov. M. Hernach; podpredsednik tov. H. Volmajer; tajnik: tov. Brezzi F.; blagajnik: tov. Fr. Merari. Odborniki: Kraner J., Žunko, Bojko T., župan Hajnik T., Verdonik, Šarman V., Weber St. Kropej J.

Bresternica ob Dravi. V nedeljo

7. t. m. se je vršil pri tov. R. Brudermanu ustanovni občni zbor kraj. organizacije ZSKL. Po političnem poročilu tov. T. Lipovška je govoril tov. dr. Igor Rosina o važnosti političnega dela, nakar je bila ustanovljena kraj. organizacija ZSKL s sledečim odborom: Predsednik: tov. R. Bruderman, podpredsednik tov. Fr. Čeh; tajnik tov. H. Ravnjak; blagajnik tov. Fr. Bračko, župan Jelovec; tovariši odborniki: Fr. Lamprecht, J. Kranjc, A. Ravnjak, vsi iz Bresternice in tov. Peklar iz Jelovca. Naša stvar napreduje. — V Brestnici, kakor v Selnici žele imeti v kratkem velik javen zbor, na katerem bi govorili tov. poslanci. To željo jim spomladi izpolnimo!

Dopisi.

Kranjsko.

Iz Špitaliča pri Motniku. Kmalu po preobratu je tukaj na javnem sodu govoril g. Engelman iz Tuhičja ter posebno poudarjal: Da smo sedaj rešeni nemškega očinstva in svabskega paragrafizma, kajti naše medinjenje SHS pod krono Karađorgjevičev ni drugega kakor, Vlada lastnega in samega naroda. Skoraj vsi smo govorniku verjeli. Saj takrat se nam niti sanjalo ni, da bode nova politika baš naši dve občini to je Motnik in Špitalič odtrgala od Kamnika ter nas predala celjskemu glavarstvu. Ako bi došlo to po naši prošnji, bi rekli: res je govornik pošteno govoril; to je prava ljudska volja! Na žalost pa moramo reči, da je bilo ravno nasprotno. Koliko gordnanja in nevolje, koliko prošenj in pritožb smo že imeli, pa vse je zastoj. Mi smo bili res nekoliko oddaljeni od svoje gospodske, a sedaj smo še bolj, ker veliko delj je v Celje, kakor pa v Kamnik in če se peljemo do svojega vel. župana, se moramo peljati v Maribor. Hvala lepa! Imamo pa še druge težkoče, katerih pod Kamnikom nismo bili vajeni. Ravno sedaj so motniški orožniki na zasledovanju za šiviljami, češ da naše šivilje morajo imeti predpisane obrtne liste ter tako od obrta plačevati davek. Takih in temu sličnih pritožb v Kamniku ni bilo. Pridna in razumna naša dekleta so in bodo živale, saj vsaka po pravici pove: »Če šivam, ne delam težko delo in manj umazana sem, sicer pa veliko bolj zdrava, kakor če zunaj delam.« Ker je delo »moškree« lahko, so dosedaj skoro za samo boro hrano delale. Če bo pa srezko poglavarstvo »patente« upeljalo, se bodo morale podražiti, kajti nov davek bo treba plačevati. Kdo naj šivilji davek plača? Ti, kmet, Ti ga boš plačal! Tako zleze vse na ta uboga očuljena kmetška ramena. Lahko je gospodi davke pogruntati, lahko je davke s postavo iz tirjati, ali težko je kmetu od vsake malenkosti davek dajati. Skrajni čas je, da datvena bremena kmalu omilite in zmanjšate!

Vprašanje z Gorenjskega na pošto ravnateljstvo. Poštno ravnateljstvo vprašamo, ako je mogoče nastal kak nov zakon, ki se glasi, da se vrhovna oblast nad poštnimi uradi v nekaterih krajih lahko prenese na voditelje ljudskih šol, kakor se to godi v neki vasi na

Gorenjskem, da se gospod šolski vodja obvešča o vseh osebnih in prometnih zadevah poštnega urada dotične vasi in da sporazumno s predstojnico omenjenega urada urejuje zadeve, ki so svoj čas spadale le v delokrog poštnih ravnateljstev ali pa od njih pooblaščenih revizijskih organov? — Gorenjec.

Leskovec pri Krškem. Naše prostovoljno gasilno društvo je dne 31. januarja t. l. priredilo običajno predpustno veselico s srečolovom v gostilni tov. Lavrinška, ki je v vsakem oziru povoljno potekla. Gostje, prijatelji gasilstva so bili prav dobro postreženi in zadovoljni, zabave ni manjkalo in tudi vrtele se je mlado in staro do jutra. — Vsem dobrotnikom, Leskovčanom in iz sosednih vasi, ki so se, če je gasilec potrkal na vrata, radovolje odzvali z denarnimi prispevki in dobrotki, kličemo: »Bog povrni!« in »Na pomoč!« — Na občnem zboru dne 7. t. m. se je sklenilo, da društvo meseca septembra priredi veliko slavnost, 34-letnico obstoja. — Butkovič, načelnik.

Leskovec. Dne 28. januarja t. l. smo spremili k večnemu počitku tov. Josipa Kuntariča, pos. iz Nakl pri Krškem na pokopališče v Leskovcu. Pokojnik je bil 75 let star, zvest pristaš kmečke misli, dolgo vrsto let občinski odbornik in sodni cenilec. Da je bil pokojnik daleč na okrog priljubljen, je dokazal pogreb, katerega se je občinstvo v obilnem številu udeležilo. Lahka mu zemlja! Njegovi rodbini naše sožalje!

Kvasica pri Črnomlju. Sedaj je naše potrpežljivosti tudi enkrat konic. Ceste so v takem stanju, da menda tako nikjer na svetu. Odločno zahtevamo od cestnega odbora, da se vendar enkrat kaj naredi tudi za našo stran, ker ne plačujemo davkov le zaradi lepšega. Z izogibanjem po poljih se nam in sosedom dela velika škoda, ki jo ne bo Dolšar plačal, ampak jo trpimo le mi kmetje.

Preloka pri Vinici. Kot zadnja vas na Belokranjskem smo tudi najbolj zapuščeni. Trudimo se na vse načine, kako bi prišli malo naprej, pa je vse zastoj. Z žuničani skupno in drugimi hrvaškimi sosedi smo dali napraviti vse načrte za prepotrebni novi most in zbrali smo že nekaj novcev. Sedaj se bomo prijeli z vso resnostjo, da se zadeva reši. Za našo jadno Belokrajino

se bore kdo zmeni, najmanj pa eslesarji. Nemaniča ni več blizu, a obetal je vse mogoče. Radi bi spravili tudi enkrat v red šolske račune, pa gre to jako počasi, si lahko mislimo zakaj. Ampak enkrat bomo javno povedali, kako se tu pri nas gospodari in nam bode vseeno, če koga kaj zadene. Če plačujemo visoke davke, zahtevamo red. Podpirati pa lumparijo in potlačiti zadevo zaradi kakega gospoda — to ne bomo pustili.

Iz Dvorske vasi pri Vel. Laščah. Županstvo občine Sv. Gregor pojasnjuje v »Slovincu« in »Domoljubu« v res očetovskem tonu štiri delikatne stvari. 1. Ne ve ničesar o name-ravani šoli v Dvorski vasi. Ve pa prav natančno o protizjavah nekaterih vaščanov kakor Male Slevice, Skrlovice, Zlati rep, ve o Dvorski vasi sami, ve tudi, da so protizjave bile soglasne. To se pravi, da je bil nekdo duša vseh protizjav, da tako prepreči započeto delo. 2. O tej stvari ni prejelo županstvo ničesar. Po koga neki je romal g. župan v Kočevje? Ali je šel vprašat, koliko je ura, ali je šel še drugi odposlanec po isti poti? — Nadalje citira občinske seje. Kaj meni župan, da so v Dvorski vasi taki možje, ki niti črez prag ne znajo? Se motite! Obenem pa sami priznavate, da sedita iz Dvorske vasi pri sejah dva samostojneža, eden pa od SLS. Le tako naprej! Tudi ta »eden«, bivši Vaš ljubljenec, se zgraža nad Vašim početjem, ker pišete po časopisih proti svojim občanom, mesto, da bi jih ščitili. V Dvorski vasi in okolici se ni še nikdar slišala pikra beseda proti dobrim duhovnikom! Ob priliki, ko se je nabiralo, se je jasno videlo, kateri so slabi in kateri so dobri duhovniki. Zgodilo se je, da je rekel častiti: »Le korajžno naprej!« Drugi zopet besede, ki niso za dostojnega človeka. Dvorjanci znamo presojeti, pa magari ima brado do kolen, zeleno ostane zeleno, a črno ostane črno! 3. Županstvu pri Sv. Gregorju se nekam čudno zdi, da se Dvorjanci predrznejo po svoje misliti. Da, to je največje zlo za nekatere okoli Sv. Gregorja! Pa če so smeli priti Dobropoljci v Dvorsko vas, zakaj bi ne smeli iti Dvorjanci! Mi smo prosili, ne zahtevali, ljudstvo nas je dobro poznalo in nam šlo tudi na roko. Najlepša hvala! Tako se je nabrala vsota, da imamo že opeko za streho doma. — Oče hvali sina, če nekaj dobrega naredi, naš župan pa v časopisju predlaga, naj bi se nas za našo požrtvovalnost kratkomalo aretiralo. Sram bodi očeta, ki dobrega sina graja. — Menda se vsaka stvar sama od sebe mašuje; te dni smo zopet dobili iz Amerike 18 dolarjev za našo šolo. 4. G. župan pravi: »Še nikdar se ni v naši občini od nikogar pobiralo za kako občinsko ljudsko šolo.« G. župan, kam pa denete vsako leto desetisoče kot za osnovne šole, mari ne grede ti desetisoči od nas vseh? Reklamo g. župan ste pa le naredili in tako prišli okom »ponizevanju naše občine.« Dvorska vas, 13. februarja 1926. — Pripravljalni odbor za zidavo nove šole v Dvorski vasi.

Hočevje nad Krko. Na dopis v št. 4. »Kmetškega lista« smo prejeli pojasnilo, da je v zadevi, o kateri se tam poroča, razpravljalo so-

dišče v Vel. Laščah ter je bil Mikotov Janezek obsojen. V ostalem ponavljamo. Ne prepirajte se med seboj! Prepiralec se izogibajte! Mladina naj si ustanovi Društvo kmetških fantov in deklet in naj se izobražuje!

Bohinjski kot.

Carinjenje živine za izvoz. G. urednik! Pred nekaj časa sem čital v enem slovenskih listov, da je dovoljeno tudi carinjenje živine za izvoz na postaji Bistrica—Boh. jezero, ako je živino pregledal g. živinozdravnik. V dobri veri, da je to res, so posestniki iz Sorice in bližnjih gorskih vasi pripeljali za cel vagon živine, živinozdravnik je bil obveščen in je tudi prišel, toda glej ga spaka: Živina se je morala vseeno voziti najprej na Jesenice in potem preko Bistrice v Podbrdo zopet nazaj, ker to zahteva — italijanska železniška uprava in italijanski živinozdravniški predpisi. Menda vendar še nismo italijanska raja. Ugled države zahteva, da se tu napravi temeljiti red. Popolnoma nepotrebni stroški so že bolj postranskega pomena. —K.

Dvojna mera. Kadar so priredile kmetске organizacije kakšno svojo nedolžno zabavo, jim gosp. srezki poglavar ni privoščil tega veselja dalje kot do 2. ure in še to z omejitvijo točenja pijač preko 24. ure. Pri gostilničarju, ki je vpošteval strogo te predpise, je bilo vedno ob 2. uri zabave konec. Zadnje čase je začel pihati popolnoma drugačni veter, ker je denarja zopet v izobilju in ker so prireditelji iz drugih krogov. Toči in raja se povsod do 5., da celo do 7. ure, oko postave pa meži, ker ga to nič ne briga. G. urednik. Od kedar naprej so v veljavi zopet te liberalnejše postave? —n—

Kmetijska gospodarska zadruga se prav lepo razvija kljub temu, da je gotovim krogom trn v peti in da se ji skuša od vse prej kot za to poklicanih strani metati polena pod noge. Imajoč pred očmi, da iz malega raste veliko, bi priporočili zlasti posestnikom iz bukovske doline, da se je oklenejo čim številnejše, ker se tako rešijo gotovih pijač, priporočali bi končno to tudi našim Koprivnikarjem in Gorjušcem kakor sploh posestnikom zgornje doline, kajti v kratkem bodo prišli do prepričanja, da se jim daje solidno blago za solidne cene in da imajo pri tem kot člani vsestransko soodlojučno besedo.

Jez na Ledineh, ki ga mora na podlagi razsodbe radovliškega srezkega poglavarja št. 825-24 z dne 18. januarja 1924 vzdrževati v dobrem stanju tukajšnja Šumska uprava kot zastopnica Verskega zaklada, je zadnja malo večja voda v jeseni zopet raztrgala, in s tem skoraj onemogočila nadaljni razvoj zavoda za ribogojstvo in povzročila posameznim ob Bistrici ležečim posestnikom ter vodnim upravičencem škodo, ki jo lahko cenim na najmanj 100.000 Din, ne oziraje se na to, da bo vpostavitvev jezu stala zopet najmanj 225.000 dinarjev in to iz enostavnega razloga, ker se je hotelo v eri Božič-Rustija prištediti okroglo 10.000

dinarjev. Za popravo jezu se nihče ne zmeni. Ministrstvo za šume in rude baje za to nema para. Gospodje, kaj pa v slučaju, da nastopi visoka pomladanska voda, še bolj raztrga jez na Ledincih, zasuje celo potočno strugo, odnese s seboj Štangeljovo, Kodrovo, Godčevo, Jurjevčevo ter Osredkovo hišo in za priboljšek še par hiš na desnem bregu potoka-hudournika ter vse tri mostove čez njega? Potem bo seveda še toliko manj para, ker bo tudi škoda v dinarjih večmilijonska. Gospoda, le lovite muhe, sloni naj pa okoli letajo. Večje škode itak ne bo plačal Verski zaklad, nego že itak preobremnjeni davkoplačevalci iz cele Slovenije, ki na prorokovani nesreči drugače ne bodo nič prizadeti. Zganite se vendar! Sedaj je še čas! Pozneje ste soodgovorni. A. M.

Štajersko.

Bočna ob Dreti. Tukaj v Bočni in okolici prebivajo flosarji ali splavarji. Vsi Bočani in okoličani so flosarji in drvarji. V jeseni sekajo les, po zimi pa spravljajo do vode in na žage, da se reže in roba posuši. Spomladi zvežejo in vozijo splave po Dreti, proti Nazarjem in tam v Savinjo, po kateri plavijo splave mimo Mozirja, Celja, Laškega, pri Zidanem mostu v Savo, tam ga pa že ruknejo po stari meri; pri Zoretu ali v Radečah pri Cajnarju. Potem gredo po Savi naprej proti Sevnici, Brestovcu, Krškem, Brežicam in tam že začnejo razpečavati našo leseno robo. Če morajo ponujati, je že bolj slabo. Če ni tu kupčije, odrinemo naprej v Podused, Zagreb, če tam ni nič, naprej v Ivanovgrad, Dubravšek, Sisak, Stara Gradiška, Brod, Mitrovica, Ruma, Obrenovac, Beograd in če je vreme ugodno, pa po Donavi gor v Zemun, Pančevo, Semendrovo, Požarevac, Gradište itd., kjer so pač boljši kupci. Pa ne zamerite, gosp. urednik, včasih je prav fletno in lušno. Ta kšeft je pač tak, kakor je božja volja. Če predrago kupiš, piješ, če poceni kupiš, pa mnogokrat tudi piješ. Pa to se ne sme tako razumeti, da bi bili flosarji pijanci. O to pač ne! Pripeti se pa, da se ne odrečemo sladki vinski kapljici in ga včasih, vendar redkokdaj tudi preveč ruknemo. Ne smete tega zameriti; saj je tudi naš Zveličar vince pil, ko je bil na gostiji tam nekje v Kani Galileji. Najbrže pa ni pil bizelanca, kakor ga pijemo mi pri flosarskem kšeftu, vendar je tudi bizelanc vince po božji volji. — To tudi moram povedati, da imam novega župana v Bočni po imenu Tona Zehelj, ki smo ga izvolili malo pred novim letom. Dobro smo pogruntali, da smo starega odvrgli. Župan je pošten, kmečki prijatelj in naš pristaš. Še to moram povedati, da ima Bočna in okolica »Kmetško in bralno društvo« že od leta 1898 z lepo knjižnico, katero urejuje kmetška deklca Jožefa Pevec. Knjižnica nudi že nad 3000 lepih strokovnih in poučnih knjig, katere čitajo možje, žene, fantje in dekleta z veseljem. (Vse hvale vredno! Op. ur.). No, kar se pa tiče ostalih Bočanov in okoličanov je pa tako: Radi imajo, da jih kdo obiše. Pogostijo vsakega da je veselje, po hišah je ved in snaga. Poslopja belijo navadno pred sv.

Petrom in Pavlom, ker sta farna patrona. Mlajje tudi postavljajo, kadar je kakšna svečanost. In zelo dobri ljudje so, kar pokažejo posebno, kadar zadene posameznika kakšna nesreča. Ljudje v Bočni in sploh po vsej zadrečki dolini so zdravi in delavni. Dekleta so lepa in luštna, fanti ravno tako. G. urednik, pridite enkrat k nam na veselico in prepričali se boste, da je resnica, kar Vam tukaj pišem. — Pika.

Sv. Vid niže Ptuja. Pri nas se dogajajo celo take stvari, da nekateri preganjajo invalida, ki nima desne roke ter je vsled tega za 80 odstotkov nesposoben za delo. In celo kot komunista hočejo takega reveža naslikati! Pustite ga vendar živeti, ako imate v sebi kaj človeškega srca!

Središče. Krasno predpusno šalo si je dovolil naš dopisnik Žerjavovega lističa, ki je postal zadnji čas še bolj vsiljiv kot mršna muha. Opisuje nam bombastično »manifestacije« pri povratku udeležencev Pribičevićevega shoda. Da Središče še ni videlo take manifestacije, to je že res, da pa se obujajo spomini na grdo kričanje nekoliko pijanih zastojkarjev, katerih večina še nima volilne pravice, in ki je presedalo vsem, ki niso aktivno sodelovali, to pa je stvar okusa, in sicer slabega. Vsi, ki so se udeležili shoda v Mariboru na svoje stroške in se vrnili trezni, so jo pobrisali s kolodvora hitro domu, gotovo jih je bilo sram te središke »elite«, ki je med klici: Živio Krištofič in sl. mahnila od kolodvora v bližnjo gostilno, da si zastoj privoščijo še nekoliko kapljic narodnega navdušenja in nekaj čaš samostalno-demokratskega prepričanja. Na take vrste manifestacije je res lahko ponosno naše Središče, posebno če so tako po ceni! Pa kaj to, — če usahnejo, ozir. odpovejo domači viri, priskočijo na pomoč sosedje s svojimi zavodi, samo da je »fond za našo moč, silo in navdušenje«! Se razumemo?! Sicer pa zovemo in presojamo Središčani to »patriotsko manifestacijo« nekoliko drugače, kot demokrtarji. In kdo nosi v resnici stroške teh manifestacij? Ubogi kmet in delavec, od čijih žuljev živi vsa ta demokratska gospoda, ki prireja take zastojnske izlete!

Sv. Vid niže Ptuja. Musek se najbrže še ni ničesar naučil od zadnjih volitev, kar priča njegov dopis v »Jutru«, kojega konec se glasi: »Na svidenje pri volitvah in to tudi tedaj, če bo g. Radič še minister. — Ljudevit Musek.« — Mar misli g. Musek, da bo pri prihodnjih volitvah ptujski okraj zopet štrlel od samih bajonetov kakor zadnjič? In da se bo zopet kričalo, naj naženejo crožniki nas kmete iz lokala, kjer smo hoteli zborovati? Čudimo se vladi, da je g. Musek še na dose-danjem služb. mestu. Ljudi, ki delajo za stranko bankirjev in advokatov ter sovražijo kmetški pokret, pri Sv. Vidu, ne maramo. Mi kmetje, ki težko plačujemo davke, pozivamo šolsko oblastvo, da postavi na našo šolo čimprej takšnega upravitelja, ki ne bo izzivajoče nastopal proti nam. Že samo navedeni dopis v »Jutru« je ošabno izzivanje nas kmetov. — Kmetje iz Pobrežja.

Sv. Katarina pri Rogiški Slatini. G. urednik! Dolgo časa že niste dobili iz naše občine nobenega poročila. Pa ne mislite, da smo zares imeli zimsko spanje. Imeli smo mnogo domačega dela. Dekleta pri kolovratu, ko so prele domače platno, mi fantje smo pa delali in popravljali orodje za poletno rabo. Na svečnico smo si pa napravili domačo predpusno veselico pri našem županu Kamenšek. — Zbralo se nas je iz več občin fantov in tudi moških. Celo iz treh far so prišli fantje in smo se veselo zabavali s petjem in drugimi domačimi prireditvami. G. urednik! Mi fantje nismo v orlovskem duhu vzgajeni, da bi se, če pridemo štirje skupaj, že z nožem klali in s kamenjem pobijali. Mi smo fantje, ki ljubimo svojega bližnjega kakor sami sebe, saj to je tudi Kristusov nauk. Grdo je čitati po časopisih od takih pretepev. Saj nismo več na Italijanskem! Leta 1924. smo še imeli bivšega poslanca g. Drogenika na naši veselici. Takrat nam je obljubil, da nam bo pomagal ustanoviti društvo kmečkih fantov in deklet. Žalibog, da se je dal od drugih zaslepiti. G. urednik! Želimo Vam veselega fašenka in na svidenje! — Kmečki sin.

Zitečka vas. Naše novoustanovljeno Prosvetno društvo pridno deluje. K sklepu starega leta nas je presenetilo s krasno uspelo Silvestrovo prireditvijo v gostilni gosp. Partliča v Gor. Dupleku. V igri »Pot do srca« so igralci prav dobro nastopili. Nad vse pričakovanje pa nas je razveselil pevski zbor s svojim petjem. Polnočni prizor »Stara in nova leta« nas je očaral, ko se je v bengalski luči prikazala na odru deklica ter po deklamaciji ob-sipala gledalce s cvetjem. Krasno uspela prireditev nam ostane v prijetnem spominu. Obžalovati moramo, da se najdejo taki ljudje, ki so proti vsaki pošteni stvari, ako ni pod okriljem SLS. Že naslednjo nedeljo je bila prižnica s polno paro v diru proti našemu društvu. Z vso hujskarijo le večajo društvu življenjsko moč. Ker smo uvideli, da izvira vsa hujskarija iz strankarske prenapetosti in osebne zavisti, povemo nasprotnikom, naj nikar ne mislijo, da bomo njihovi strankarski sužnji, ki bi ne znali ločiti pšenice od ljulike. Ponosni smo na naše Prosvetno društvo s pevskim zborom, ki nas je dvignilo iz samote in mrtvila ter nam nudi prijetno razvedrilo in poštene zabave. Mi se zavedamo, da je naše društvo koristno za našo izobrazbo in napredek. Zato se ne oziramo na one, ki v njih strankarski zagrizenosti slo-gi in napredku ljudstva samo škodujejo. — Zatečan.

Iz ormoškega okraja. Ormož je lepo mesto, čeravno ni veliko. Tujci kaj radi zahajajo k nam in se niti ne dajo odpraviti, ko so se vnezdili. Tudi nemško-avstrijska-koroška kolonija se je že tu nastanila. Stanuje v krasnem poslopju ter uživa vse udobnosti razkošnega velikomestnega življenja. Niti naši konzulati po tujih državah se ne čutijo tako udomačeni. Ženska reprezentanca kolonije je v stalnem stiku z ostalimi člani kolonije v Nemški Avstriji. V ta namen si je dala podaljšati potne liste celo do l. 1928. Seve so posamezni člani kolonije

nam jugoslov. državljanom za velik korak naprej. Sama služinčad je postavljena na isto mesto kot naša inteligenca. Slovenska velikodušnost nima meja.

Središče ob Dravi. V Žerjavovem špuktriglu prodaja duhovitost nek prleški »armer Reisender«. Ni to prvič, lani je že nekaj pisal, pa dotal iz Ormoža. Najbrž se boji policije, da ne navede svojega bivališča. V zadnjem članku crpa iz ene edine tiskovne napake »Kmetškega Lista« snov za dolgo štorijo, kjer napada tov. Žnidariča, ki mu je že dolgo trn v peti, nevaren takim političnim »Landstreicherjem«. — Marsikaj ve o njem povedati, vsega pa vendar ne! Tako n. pr. ne pove, da je pričel gonjo zoper Ž. v Mariboru s podlo denunciacijo pri takratnem esesarskem poverjeniku za kmetijstvo nek temu v duhu ubogemu popotniku dobro znan odličen steber SDS, in sicer potem, ko si je na prav kavalirski način zagotovil popolno zamolčanje svojega imena; tudi ne pove, da se je ta gonja morala ustaviti, ker je bila denunciacija lažna! Čegava je sramota? Za denunciacijo imajo Nemci lep izrek v verzih! — Tudi ne navede, da še Ž. ni nikdar nikogar denunciral, posebno ne lažno, da ne krađe svojemu bližnjemu časti, da ni vsako leto pristaš druge stranke, da ne prodaja svojega in ne kupuje tujega »prepričanja«, da se za časa vojne ni zavzemal za Avstrijo, »ki bo gotovo zmagala in bo po vojni rabila mnogo dobrih oficirjev«, da ni ob času nevarnosti brzojavno odstopil od Sokola in po vojni zopet pristopil itd., itd. S samimi osetnimi napadi boste daleč prišli, g. tintomaz! Ali mislite, da bi mogoče nam zmanjkalo gradiva, če bi tudi tako začeli? Toda za to nimamo ne časa, ne volje. Vaši napadi nam dokazujejo, da smo na pravi poti in so nam samo v čast. Če pa vam je volja, pridite odkrito na dan, bodo vsaj vsi zvedeli, kje nekoga čevelj žuli in česa je nekoga strah!

Cvetke iz Rog. Slatine. Pri nas so v zadnjem času nastale gorostasne razmere. Tu imamo moža, ki je bil že pri vseh strankah, v bivši Avstriji pa glavni agitator za tukajšnjo nekdanjo šulverajnsko šolo. Danes je mož glavni steber »Orjune«. Pri neki veselici se je mož preoblekel v Radiča. Na sebi je imel bele hlače, salonsko suk-njo, na glavi cilindar, nosil je naočnike in čez hrbet torbo s čebulo, katero je ponujal na prodaj udeležencem. Na hrbtu je nosil napis »Štepan Radič«. Tako norčevanje iz voditelja našega bratskega hr-vatskega naroda kriči po pravici! Rog. Slatina ne sme biti domena »Orjune«. To velja tudi za lastnika neke tvrdke, ki se je s posebno vnmemo vmešaval v volitve za delavsko zbornico. Gospod ne samo, da ni hotel izročiti delavkam glasovalnih kuvert, ampak je eno delavko kratkomalo odpustil, ko je zahtevala izročitev kuverte. Gospoda opozarjamo na določbe zakona o zaščiti delavcev, na štirinajstidnevni odpovedni rok in na dolžnost izplačila zasluzka. Sicer priporočamo gospodu nekoliko več socialnega in mnogo mnogo manj demokratskega čutenja.

Novice in zabava.

Učiteljska imenovanja v mariborski oblasti. G. minister prosvete je imenoval: Za stalnega učitelja v oške osnovne šole Celje-okolica vsipa Jeršaja (II-2) in Branka Mljiča; za stalne šolske upravnike: v Gotovljah Roberta Senico (II-2), v Št. Jurju ob juž. žel. Frana Nagara (II-2), v Pirešci Avgusta Marnika (II-1), na Vranskem Ivana Reka (II-1), v Črešnjevem A. Rigla (II-1), v Radvanju St. Firca (II-1), v Slov. Bistrici Fr. Brgle (II-2), v Studencih J. Živka (II-2), na Zg. Polskavi J. Raisner (II-2), na četrti mestni osnovni šoli v Mariboru V. Grčarja (II-1), v Gederovcih pri Murski Soboti Ambr. Rusijana (II-2), na Hajdini Lešnika (II-2), v Ormožu A. Ronca (II-1), v Središču Iv. Kajžera (II-1), v Slov. Gradcu Jos. Šerbeca (II-2), v Šoštanju Martina Vrečka (II-2), v Podčetrtku K. Kobaleja (II-1) in pri Sv. Vidu pri Grobelnem Fr. Pogačnika (II-1).

Učiteljska imenovanja v ljubljanski oblasti. G. minister prosvete je imenoval: Za stalne šolske upravnike v Dobrovi pri Brežicah Lj. Kotota (II-2), v Jaršah M. Praprotniča (II-1), v Mengšu Iz. Smoleja (II-1), v Trzinu A. Arriglerja (II-2), v Križah pri Trziču A. Rejca (II-1), v Primskovem J. Slapara (II-1), v Škofji Loki V. Zahrastnika (II-1), v Šmartnem pri Kranju r. Keržiča (II-1), v Radečah pri L. mostu VI. Požarja (II-2), v Št. Rupertu (Krško) M. Brezovarja (II-2), v Laškem J. Kislingerja (II-2), na Zidanem mostu Lj. Piroviča (II-1), v Litiji Drag. Rostorja (II-2), v Šmartnem pri Litiji Kovačiča (II-2), v Zg. Šiški J. Jeničarja (II-1), v Šmarju pri Ljubljani Fr. Musarja (II-1), v Št. Petru pri Ljublj. I. Štupica (II-1), za stalno učiteljico v Dobrovi pri Kropi Mil. Bratina (II-2), za stalno učiteljico ženske osnovne šole v Kranju Fr. Slapar - Grošar (II-2).

Podpore za šole v Sloveniji. Minister za prosveto je podpisal odlok, s katerim se odredjajo državne podpore osnovnim šolam v Sloveniji in sicer: za nove šolske stavbe v Semiču pri Črnomlju 85.000 Din, v Pinci pri Dol. Lendavi 85.000 dinarjev, v Golem pri Ljubljani 5.000 Din in v Lučinah pri Kranju 5.000 Din. Osnovni šoli v Murski Soboti je odkazana podpora 20.000 Din, po 10.000 Din pa šolam Log pri Ljubljani, Škocijan pri Turjaku, Cerklje pri Kranju, Lesce pri Radovljici, Zelimlje pri Ljubljani, Turjak pri Kočevju in Sv. Vid p. Tuju. Vse te podpore je naklonil g. minister Št. Radič na intervencijo tov. posl. Puclja.

Ravnateljstvo kmetijske šole na Vrnu nam piše: Premalo zanimanja kažejo naši kmetovalci in interesi za kmetijski pouk. Kmetijska šola na Grm je sredi januarja napisala sledeče tečaje za praktične gospodarje: živinorejsko-člekarkega, vinarskega, kletarskega, sadjarskega in tečaj za pridelovanje krme. Ti tečaji bi se morali vršiti povečini še ta mesec, 2. t. m. bi se imeli udeleženci

zglasiti, zglasilo pa se jih je dosedaj samo 8, najmanj bi jih pa moralo biti 20. Ta malobrižnost bode imela za posledico, da se taki velevažni in prepotrebni tečaji pri nas ne bodo več vršili, seveda v škodo kmetijskega stanu, ki bo temu sam kriv. Do 15. t. m. se bodo udeleženci še sprejemali od strani ravnateljstva šole za letošnje tečaje, ki so 2—3 dnevni.

Četrta obletnica kronanja papeža Pija XI. se je obhajala 12. t. m.

Velika tatvina v kočevskem pošt-nem vlaku je bila izvršena v sredo 10. t. m. zvečer med postajami Predole in Grosuplje. Ko je vlak odpeljal iz Predol, se je baje pojavil v vagonu, ki vozi pošto, mož z zakritim obrazom in revolverjem v roki. V vagonu je bil samo eden uradnik. Napadalec je proti njemu držal revolver in klical: »Novac!« Uradnik je videl, da ga ropar takoj ustrelji, ako bi se količkaj protivil, zato se je od roparja pustil mirno zvezati in položiti na tla. Ko je to bilo storjeno, je ropar vzel vreče, v katerih je bilo za več ko en milijon kron denarja in je s plonom zopet skočil iz vlaka. Zvezani uradnik se je nato vzdignil, našel nož in sam prerezal vrvi, s katero je bil zvezan. Tako približno je uradnik, ki se piše Kalan in je drugače kot uradnik bil vedno na dobrem glasu, opisal cel napad. Zadržalo se je roparja takoj zasledovati, toda ni mogoče najti niti najmanjšega sledu. Pač pa je uradnik Kalan oblaštem sam postal nekam sumljiv, zato so ga vtaknili v preiskovalni zapor. Po našem mnenju bi razen tega morali v zapor tudi oni, ki puščajo, da se v poštnem vagonu vozi en sam uslužbenec.

Razne nesreče. Na Cundrovcu blizu Brežic je bilo ženitovanje. Ne daleč od hiše ženitovanja so zvečer napravili ogenj in streljali s samokresi. Z oročjem se je ravnalo neprevidno in tako se je zgodilo, da je krogla zadela 14-letnega fanta Fr. Zagorca iz Cundrova. Odpehljali so ga v bolnico, toda pomoči ni bilo. Nesreče je baje kriva tudi pijača. — V Jaršah pri Ljubljani se je v lastnem hlevu obesil posestnik M. Dimnik v trenutni zmedenosti. Večkrat je tožil, da ga tako glava boli, da se bo obesil. — V Razvanju pri Mariboru je dekla M. Stancar hitela zvečer zakuriti peč. Svetilko je postavila pri peči na tla. Vsled neprevidnosti se je svetilka prevrnila in razbila in Stancarjeva je takoj bila v plamenu. Ker si je pri razbitju svetilke še pomočila obleko v petrolej, se je ogenj tem hitreje razširil. Domači so sicer prihiteli na pomoč, toda je nesrečnica bila že nezavestna. V mariborski bolnici je umrla v groznih mukah. — V Ljubljani se je na starem pokopališču ustrelil visokošolec Pfeifer. Baje iz strahu pred izpitom.

Dolgo so čakali! — V Velikem Bečkereku (Banat) je hišna posestnica K. Rabnaznanila policiji, da Roze Halić, ki je stanovala v njeni hiši, že dva meseca ni bilo na spregled in je njeno stanovanje ves čas

zaklenjeno. Policija je vdrla v stanovanje in našla Halićevo mrtvo v postelji. Ko so odkrili oedejo, se je razbežalo na vse strani polno podgan, ki so truplo že skoraj popolnoma obgrizle, tako da zdravnik niti ni mogel ugotoviti vzroka smrti.

Po nedolžnem zaprt in umrl. V Sisku je bil pred letom umorjen 70 letni trgovec. Morilec niso mogli izslediti. Med osumljenci je bil tudi trgovec Murkovič. Dasiravno je tajil in mu niso mogli nič dokazati, so ga vendar držali v preiskovalnem zaporu. To je Murkoviča tako potrla, da je v zaporu zblaznel ter v težkih mukah umrl. Zapustil je ženo in dva otroka. Nedavno so pa v Slavoniji ujeli tovariša razbojnika Čaruge, ki se zove Prpić »Mali«. Ta je pri zasliševanju priznal, da je on umoril trgovca v Sisku. Priznanje je vzbudilo v Sisku splošno žalovanje za nesrečnim Murkovičem in njegovo družino.

Prase z osmimi nogami in dvema repoma je vrgla svinja nekemu kmetu na južnem Tirolskem. Za to čudo se je zanimala vsa okolica. Podjetni kmetovalec je pobiral posebno vstopnino od vsakogar, ki je čudno prase hotel videti. Končno so prišli iz mesta živinozdravniki in prase odkupili z svinjo vred, da bi mogli nestvor opazovati.

Radi navijanja cen živilom je stal pred sodnikom v Cerknici nek notranjski mesar. Od kmeta je kupil kravo, ki je imela pokvarjeno nogo. Plačal je samo 700 Din, prodal pa je meso, ki ga je bilo okoli 100 kg, po 16 Din, kožo po 13 Din in drob po 650 Din. Prebitka je imel skoraj 90 odstotkov! Obsojen je bil na tri dni zopora in v plačilo 300 Din globe. Delal je pritožbo na ljubljansko sodišče, ki pa je baje zavrnjena.

Francoske izgube v svetovni vojni. Francija je vsega skupaj poklicala pod orožje 8.355.000 (osem milijonov tristopetindeset tisoč) vojakov. Od teh jih je padlo 1 milijon 363.000 ali okroglo 16% ali 3,4% vsega francoskega prebivalstva. V Franciji pride en padli vojak na 28 prebivalcev, v Nemčiji na 35, v bivši Avstro-ogrski na 50, v Angliji na 66, v Italiji na 79, v Rusiji na 107 in v Združenih državah ameriških na 2000 prebivalcev. Od vseh francoskih padlih vojakov je po poklicu bilo 690.210 kmetov, torej več kot polovico vseh padlih; delavcev je med padlimi 539.000. Kmet in delavec povsod najbolj trpita.

Po številu prebivalstva največje države na svetu. Na prvem mestu je Kitajska, ki ima 380 milijonov prebivalcev. Na drugem mestu je Rusija s 134 milijoni. Tretje mesto zavzemajo Združene države ameriške s 105 milijoni. Na četrtem mestu je Japonska, ki šteje 83 milijonov ljudi. Seveda če bi se Angleško smatralo z vsemi dominijoni kot eno državo, kar pa ni, tedaj bi Anglija zavzemala prvo mesto. Toda Anglija obstoji iz cele vrste skrajno popolnoma samostojnih in medsebojno neodvisnih držav.

TEDENSKI KOLEDAR.

Dnevi:

21. februar: nedelja: Leonora,
22. februar: ponedeljek: Petra stol,
23. februar: torek: Romana,
24. februar: sreda: Matija,
25. februar: četrtek: Valburga,
26. februar: petek: Aleksander,
27. februar: sobota: Leander.

Sejmi:

20. februarja: Boštanj ob Savi.
22. februarja: Velike Lašče, Sv. Filip v Veračah, Teharje, Braslovče, Radeče.
24. februarja: Bučka, Moravče, Cirknica, Lesce, Čermošnjice, Žubina, Bistrica, Kozje, Rogatec, Laško.
25. februarja: Toplice.
27. februarja: Ig.

Z zračnimi letali (aeroplani) se potuje mnogo varnejše, kakor po železnici. To je zdaj že dokazano, ker izkazuje zračni promet razmeroma manje nesreč, kakor železniški promet. Nemčija je porabila l. 1924 skupno 2 milijona kilometrov zračnih cest in je pri celem tem prometu bila le ena smrtna nesreča, med tem ko je ponesrečilo pri 1 milijonu km na železnici 44 oseb. Podobno so izračunali tudi za Švico in nekatere druge države.

Nova iznajdba prebrisanih vlomilcev. V Parizu je zakonski par po pošti prejel dve precej dragi vstopnici za v kino. Priložen je bil listič z napisom: »Uganite, kdo Vam pošilja vstopnice!« Zaman sta si belila zakonca glavi; nista mogla uganiti, kdo je skrivni prijatelj, ki je poslal vstopnice. Pač pa sta zakonca ob določenih uri, za katero je vstopnica veljala, odšla v kino. Toda koliko je bilo po veseli predstavi razočaranje, ko sta se vrnila domu, našla dom izropan, a na mizi je ležal listič s sledečim obvestilom: »Sedaj pač veste, kdo vam je poslal vstopnice za v kino!«

Mravlja je močnejša kot človek. Dokazano je, da more mravlja, ako se potruži, nesti breme, ki je 800-krat težje, kakor je ona sama. Moški, ki bi se hotel meriti z njo, bi moral nositi tovor petih vagonov ali 50.000 kg.

Muha kot prenašalka bolezni. Kadar nas poleti nadlegujejo sitne muhe, nas večkrat tako vznemolji, da jih začnemo brez usmiljenja pobijati. Ako pa zagledamo v zimskem času kako muho, ki je še ostala od poletja, jo pustimo pri miru, kot bi se nam revica smilila. Toda ravno te zimske muhe, ki so še preostale od poletja, nam povzročajo največ škode, ker se iz teh izleže nov zarod, ki nas bo nadlegoval naslednje poletje. Ena sama muha izleže do 600 jajčec, in sicer 100 do 150 naenkrat. Ako torej ubijemo pozimi eno samo muho, ravno toliko zaleže kot če bi jih poleteli 600 pobili. V 24 urah se že iz jajčec izvale ličinke, ki se potem zabubijo in v 26 dneh dorastejo v popolne muhe. Muham najbolj di-

šijo izmečki in odpadki živali in ljudi. Najraje obletavajo mrhovino in bolne ljudi, ki imajo gnojne rane. Tu se okužijo in naberejo na svoje nožice in perutnice nebroj bakterij, ki jih potem prenašajo na jedila in na zdrave ljudi. Za mnoge bolezni so dokazali, da je muha glavna prenašalka. Najprej preneso otroško grižo, drisko, potem kolero, a tudi za tuberkulozo, vranični prisad in gobavost so zelo nevarne. Ker prenašajo trebušni legar v prvi vrsti muhe, zato jih imenujejo v nekaterih krajih v Ameriki tudi »stifusne muhe«. Poleg tega pa so muhe osumljene še kot prenašalke ošpic, škrlatinke in nekaterih očesnih bolezni.

Kako žena kupuje. Nek nemški novinar trdi, da je dolgo proučeval, kako žena kupuje in je prišel do sledečih zaključkov: Mož izda 10 dinarjev za predmet, ki je vreden 5 dinarjev, a mu je potreben. Žena izda 8 dinarjev za predmet, ki je vreden 10 Din, a ji ni potreben. Štedljivost, ki jo ženi tako radi pripisujejo, je često zelo dvomljiva. Vsled nečimurnosti izda žena često tudi v slabih razmerah denar za stvari, ki niso neobhodno potrebne za življenje. Tudi žene mnogo raje hodijo po trgovinah, kakor možje. Razun tega se opaža, da mož vstopi, zahteva blago, plača in gre, medtem ko žena sprašuje vse mogoče podrobnosti in se za ceno pogaja. Žene tudi trgovska naznana v listih (reklame) mnogo bolj pazljivo čitajo, kakor možje. Tako trdi Nemeč? Ali ima vedno prav? Menda ne.

Prva steklena okna. Prva steklena okna so poznali že okoli l. 250 po Kristusu, vendar je bilo tedaj v rabi samo barvano steklo. Belo, oziroma prozorno steklo je bilo takrat silno drago, da so si ga mogli komaj najpremožnejši ljudje omisliti. Šele v 14. stoletju so se vpehala vsepovsod tudi prozorna steklena okna.

Zakaj nosimo črno obleko pri žalovanju. Na prvi pogled se nam zdi to vprašanje popolnoma odveč, ker nam je prešlo že v meso in kri, da črna barva ne more kaj drugega značiti nego smrt in žalost. Ako pa malo pogledamo k drugim izvenevropskim narodom, bomo videli, da so pri njih zopet druge barve znak žalosti (pri Kitajcih bela). Pri tem torej nima barva sama na sebi prav nič opraviti, temveč je to le navada, ki se je obdržala pri nas že iz davnih časov. Ko je za časa rimskega cesarja skoraj 15 let razsajala kuga po širnem cesarstvu, tedaj so se svojci onih, ki so umrli za kugo, oblačili v črne halje, da so s tem čimbolj odvrčali od sebe druge, da se ne bi od njih nalezli kuge. Tako so črna oblačila ostala kot znak smrti od onega časa vseskozi do današnjih dni.

Obsojen k smrti v štirih minutah. Tako hitro znajo delati sodišča na Angleškem. Preteklo so samo štiri minute od začetka razprave z morilecem Johnsonom pa do njegove obsodbe na smrt. Obtoženi je bil od sodnika pozvan, naj se izjavi, ali se priznava krivim ali se hoče zagovarjati. Obtoženec: »Sem kriv.« Sodnik ga je opozoril, da more biti po tem priznanju takoj brez olajševalnih okoliščin obsojen. »Vem to,« je odgovoril Johnson. Sodnik ga je še vprašal: »Ali je resnica, da vam

je bil predlagan zagovornik in da ste ga odklonili?« »Da, res je!« je odgovoril obtoženi. Nato ga je vprašal sodnik: »Imate kak razlog, da bi se ne smela izreči nad vami smrtna obsodba?« »Ne!« je izjavil Johnson. Nato je sodnik obsodil obtoženca na smrt. Obsojeni ni niti trenil z očesom in je odšel iz sodne dvorane pozdravljajoč z roko svoje znanke med poslušajočim občinstvom.

Za smeh.

Ravnatelj uradniku: »Ne vidim rad, da kadite, kadar delate.«

Uradnik: »Saj ne delam, kadar kadim!«

Učitelj: »Zakaj so pozimi dnevi tako kratki?«

Učenec: »Ker so noči tako dolge!«

Eselesarski agitator se vsede v vaški gostilni k mizi, pri kateri sedi kmet, ki je slučajno radičev. Začeta pogovor in ko radičev spozna, koga ima pred seboj, začne gospoda eselesarja pošteno dražiti. Ko je eselesar videl, da ga radičev vleče, ga to silno razburi in v jezi začne tako-le vpiti na radičevca: »Zahtevam, da govorite z menoj dostojno, vi! Kar ste vi, sem jaz že dolgo, vi osel!«

Slašičar: »Kaj pa delate tam v izložbenem oknu?«

Prodajalka: »Muhe bi rada preganala s potic.«

Slašičar: »Kar pustite jih; ljudje zunaj bodo mislili, da so rozine.«

Zgovorna ženska pride k zdravniku in obupano toži: »Gospod doktor, gospod doktor! Kaj je neki to, da moj mož tolikokrat v spanju govori!«

Zdravnik: »Ah, pustite mu 'to majhno veselje, saj je to edina priložnost, da pride do besede.«

Ravnatelj kaznilnice odpuščene-mu kaznjencu: »Torej z Bogom in upam, da vas več ne ugledam tukaj.«

Kaznjeneč: »Kako, ali greste že v penzjon, gospod ravnatelj?«

Mož: »Kaj, Ti me imaš za bedaka?«

Žena: »Ne, ne, gotovo ne; toda motiti se je človeško.«

Učitelj: »No, Tonček, kaj nam daje gos?«

Tonček: »Gosjo pečenko?«

Učitelj: »A kaj še?«

Tonček: »Jajca.«

Učitelj: »A kaj še?«

Tonček molči.

Učitelj: »No, pomisli malo Tonček. Kaj pa imate doma v postelji?«

Tonček: »Stenice.«

Še ena o profesorski raztresenosti. G. urednik! Zadnjič ste objavili zanimivo notico o profesorski raztresenosti. Dovolite še eno od mene. Torej: Nekoč je živel znamenit profesor. Bil je znanstvenik. Ko je nekega dne v svoji delavnici razmotrival znanstvena vprašanja, mu prinese služkinja ponev z vodo in jajci, rekoč: »Ko bo voda zavrela, denite v njo jajce in ga pu-

stite v njej tri minute!« Nato odide. Čez pol ure se zopet vrne in kaj vidi? Voda v ponvi še vedno vre in v njej mesto jajca — ura, O, ta raztresenost!

Ivan Stampar:

Pogled v bodočnost.

(Pustna zgodba.)

Na pustni dan je vse na nogah, posebno mladina uganja različne burke. Vse se veseli, staro in mlado. Prirejajo se veselice s plesi in zabavami po domači šegi in navadi. Radi se zbiramo na pustni večer pri sosedih in prijateljih na skupno domačo zabavo in kratek čas. Nekateri pa pripisujejo pustnemu večeru čudno čarovno moč. Da je nekaj resnice na tem, nam priča naslednja dogodbica:

Grof Wellbourn je povabil svoje najboljše sosede in prijatelje, da skupno proslavijo zabavni pustni večer in se vesele po svoji navadi. Ko je bila pozno v noč cela družba že prav židane volje in so se že hoteli razhajati, vstane navzoči spiritist Medard z besedami: »Draga gospoda! Ne zmorem besed, s katerimi bi se mogel dovolj zahvaliti našemu gostitelju in prijatelju za nocojšnjo prijetno zabavo in izvrstno postrežbo. Veselilo bi me pa neizrečeno, če lahko pokažem nocoj, ker je ravno pustna noč, nekaj, kar bi mogoče marsikoga zanimalo, seveda samo tedaj, če dovoli tudi naš gospod grof!«

»Prosim, prosim,« se oglasi grof, »prav hvaležen bi vam bil, če nam lahko kaj posebnega pokažete.«

»Želim vam pokazati moč nocojšnje noči,« se zadovolji spiritist, vstane in odide. Čez nekaj trenutkov se pa vrne, rekoč: »Prosim, če blagovolite, gospoda moja, mi slediti v stransko sobo.« Prišedši tja zapazijo navzoči na pogrjnjeni mizi tri predmete, pokrite s prtiči.

»Če kdo hoče pogledati malo v svojo bodočnost, naj privzdigne enega od teh treh pokritih predmetov,« se oglasi spiritist.

Sedaj stopi iz sredine zala gospodična, stara jedva 17 let, krasne postave, očarujočega lepega obrazka, iz katerega seva mladost in sreča. Sramežljivo stopi tja do mize in odgrne en predmet.

Vzklik globokega začudenja prevzame družbo, še bolj pa deklico, katero je polila lahna rdečica, ko je odkrila svojo srečo, srebrnobeli poročni venec.

Ko prvo presenečenje nekoliko pojenja, pristopi k mizi lepo rejen mlad trgovec, kateri odkrije drugi predmet, a glej! veselo se zasmee, kažoč okoli stoječim polno denarnico, ki se mu je smehljala izpod prtiča.

Tedaj se pa približa visokorastla, bleda gospodična, iz njenih krasnih plavih oči sije čudna milina in žalost, njeni tanki fini prsti drhte vidno, ko se dotakne tretjega predmeta, hoteč tudi pogledati v skrivnost svoje bodočnosti. Iz prs se ji izvije globok vzdihljaj in iz ust ji uide komaj slišni: »Ah, torej vendar.« Po dvorani se čujejo samo poltih vzkliki brezmejnega presenečenja. Mrtvaška glava, katero je odkrila nesrečna gospodična, se je režala nasproti navzočim, kakor bi hotela reči: »Vi vsi ste minljivi in nikar ne mislite, da vašega posvetnega veselja nikdar ne bo konec.«

Z različnimi občutki v svojih srcih se je razšla družba tisti večer. Pri odhodu je grof še vsakega posebej povabil, da pride gotovo čez leto zopet na pustno zabavo, češ: »Bomo videli, kako resničen je bil nocojšnji pogled v bodočnost.«

Rdečelična vesela in lahkoživa gospodična od lani pa tokrat ni več prišla sama v poset h grofu, ampak spremljal jo je njen mož, grofov sorodnik, ki jo je varoval od slej na potu njenega življenja.

Tudi debeli trgovec je bil navzoč ter z veseljem razlagal zbranim o veliki sreči, ki jo je imel preteklo leto pri kupčiji.

Toda manjkalo je blede, nesrečne gospodične, ki se je bila medtem preselila v boljše življenje. Nesrečna ljubezen je bila kriva, da je usahnila zlahna cvetlica, ki ni mogla prenesti zlobe in prevare tukajšnjega sveta.

Narodno blago.

(Zapisuje Franc Kramar.)

KDO IMA PRED BOGOM NAJVEČJE ZASLUZENJE.

V neki župniji so imeli dva duhovnika, župnika in kaplana. V tisti župniji je živel tudi nek berač. Berač umrje in pride pred božjo sodbo. Kristus mu pravi: »Kaj si dobrega storil na onem svetu?« Berač pravi: »Dokler sem mogel delati, sem delal, potem ko nisem mogel več, sem moral začeti prositi!« Kristus mu pa pravi: »Pojdi s tem sodčkom tja k onemu studentu, da boš vode prinesel!« Berač je šel k tistemu studentu po vode, pa je ni nič prinesel. Kristus mu pravi: »Zakaj nisi nič vode prinesel?« Berač pravi: »Kako jo bom prinesel, ko je bilo toliko vreč naloženih okoli studenca, da nisem mogel do vode priti!« Kristus pravi: »Zato so ti tiste vreče branile: Kmetje so tebi zato dajali, da bi ti zanje molil, ker oni nimajo časa. Ti pa nisi nič molil za kmete, — le pojdi pokoro delat!« — V tisti župniji umrje kaplan. Ta je bil tako zelo pobožen, da je rekel gospod župnik: »Če ta ne pride v nebesa, ne pride nobeden!« Pride pred sodbo božjo in Kristus mu pravi: »Kaj si dobrega storil na onem svetu?« Kaplan mu pravi: »Svete maše sem daroval!« Na, ta-le sodček, pa pojdi tja na oni studenec po vode!« Ta je šel, pa spet ni nič vode prinesel. Kristus mu pravi: »Kaj ti je bilo v napotje, da nisi nič vode prinesel?« Kaplan pravi: »Toliko je bilo mladih žensk okoli studenca in tako so letale, da nisem mogel do vode priti, da bi jo zajel!« Kristus mu pravi: »Ko si svete maše daroval, ti nisi bil pri njih zbran, so ti bile mlade ženske pred očmi, — le pojdi pokoro delat!« — V tisti župniji je potem nek rokodellec umrl in je prišel pred sodbo božjo. Kristus mu pravi: »Kaj si dobrega storil na onem svetu?« Ta pravi: »K maši sem malo hodil, trpel pa hudo! Kadar sem trpel, sem se pa kar na Tebe spomnil, pa sem vse križe in težave lahko prestal!« Kristus mu pravi: »Na, ta-le sodček, pa pojdi tja na oni studenec po vode!« Ta je šel, pa jo je zajel in jo prinesel. Kristus mu pravi: »Ti si zaslužil nebesa, le pojdi v nebesa!«

Narodni gospodar.

Za vinski sejem v Ptuj.

Že lani v marcu sem objavil v časopisih članek za vinski sejem v Ptuj. Moj poziv je ostal takrat le glas vpijočega v puščavi Po obsežnosti tvori ptujski okraj največji vinarski okoliš mariborske oblasti in bi kot tak moral korakati vsem drugim na čelu. Samo obžalovati je torej, da se posveča tako malo pažnje temu važnemu gospodarskemu vprašanju, katero je življenjskega pomena za vinogradnike ptujskega okraja!

Kakor znano si je I. vinski sejem v Središču (jan. 1925) tako dobro utrl pot, da mu je sledil istotam letos uspešno II. vinski sejm, ki je bil vsestransko izpopolnjen. Čestitati moram tamošnji agilni vinarski zadrugi, ki koraka po pravi poti ter nam je lahko svetel vzgled pridnosti, napredovanja in samopomoči!

Tudi I. vinska razstava, združena z vinskim sejmom v Ivanjkovcih (dne 10. dec. 1925,) je dobro uspešna. Priredila jo je tamošnja mlada, toda delavna vinarska zadruga v dovršeni obliki, kakor to pristoja slovesu znamenitih ljutomerskih vin. Iz ptujskega okraja (Haloz) je razstavila tam edinole štajerska hranilnica iz Podlehnik, koje vina so uspešno tekmovala z najboljšo jeruzalemsko kapljico.

Vinske razstave ter sejmi v Središču in Ivanjkovcih so poti, po katerih moramo čimprej začeti korakati vinogradniki iz Haloz, Slov. goric, itd. — Popravimo, kar se je na tem polju zamudilo in ne čakajmo, da propadejo naši manjši, gospodarsko šibki, toda mnogoštevilni vinogradniki! Osebito ko ni prav nobenih večjih ovir, kajti slična prireditve, kakor v Središču ali Ivanjkovcih krije stroške sama. Potrebno je le poguma ter požrtvovalnega strokovnega vodstva!

Samoumevno se ne more take prireditve lotiti kak posameznik. Zganiti se morajo naše vinar. zadruge, n. pr. »Vinarija«, vsi posestniki vzornih in boljših vinogradov, kakor štajerska hranilnica itd.! Potem veletvrde in tako naprej! Sem nadalje mnenja, da razumevata oba gg. poslanca za ptujski okraj naše težnje; istotako je gotovo, da nam bode oblast pomagala pri tem delu. Tukaj čaka hvaležna naloga predvsem g. okrajnega ekonoma. Skratka vsi, ki smo prizadeti, moramo stremeti za tem, da pridemo z mrtve točke naprej, da stopimo v kolo drugih resnih tekmecev ter s tem pomagamo našim, za svoj obstoj težko se borečim vinogradnikom.

Emeran Stoklas.

Licencovanje bikov v srezu Maribor levi breg.

Vsled odloka velikega župana mariborske oblasti z dne 16. januarja 1926, E br. 88/2, se vrši licencovanje plemenskih bikov v območju sreza Maribor levi breg v letu 1926 po sledečem sporedu:

I. Dne 4. marca 1926 ob 8. uri v St. Ilju v Slov. goricah pri gostilni »Kolodvor« (Dimnik): za občine: Jarenina, Kaniža, Polička vas, Vikovaki dol. V. župa. Župni načelnik: Zupanič Alojs, veleposestnik v Vajgnu št. 16. — Za občini Zg. Ja-

kobski dol in Ploderšnica, VI. župa, župni načelnik Peklar Matija, posestnik v Spod. Jakobskem dolu. — Za občine: Ceršak, Cirknica, St. Ilj v Slov. gor., Selnica ob Muri, Sladki vrh. VII. župa. Župni načelnik: Thaler Franjo, veleposestnik v Kresnici št. 31.

II. Dne 4. marca 1926 ob 11. uri v Pesnici pri gostilni Kerenčič za občine: Dragučova, Grušova, Šmarjeta ob Pes., Pesniški dvor, Vosek. V. župa. Župni načelnik: Thaler Franjo, veleposestnik v Vajgnu št. 16. — Za občino Jakobski dol. VI. župa. Župni načelnik: Peklar Matija, posestnik v Spod. Jakobskem dolu. — Za občine: Dobrenje, Gradiška, Na Raneč. VIII. župa. Župni načelnik: Gamser Fr., posestnik v Plintovcu št. 176.

III. Dne 4. marca 1926 ob 14. uri v Zg. Sv. Kungoti pri gostilni Senekovič za občino Zg. Sv. Kungota. VIII. župa. Župni načelnik: Gamser Franc, posestnik v Plintovcu št. 176. — Za občine: Sv. Jurij ob Pesnici, Plač, Slatinski dol, Špičnik, Svečina, Vrtiče. IX. župa. Župni načelnik: Dobaj Anton, posestnik v Plaču.

IV. Dne 5. marca 1926 ob 8. uri v Mariboru, na živinskem trgu (mestna klavnica) za občine: Bresternica, Jelovec, Kamnica, Sv. Križ, Rošpoh. I. župa. Župni načelnik: Hauptman Stanko, posestnik v Rošpohu. — Za občine: Krčevina, Lajtersberg, Sv. Peter, mesto Maribor. III. župa. Župni načelnik: Janžekovič Ivan, veleposestnik v Lajtersbergu št. 217. — Za občine: Ciglene, Zg. Duplek, Spod. Duplek, Sv. Martin p. Vbg. IV. župa. Župni načelnik: Partlič Rudolf, posestnik v Zg. Dupleku.

V. Dne 5. marca 1926 ob 15. uri v Selnici ob Dravi pri gostilni Hernah za občine: Soč, Gradišče, Janževa gora, Selnica ob Dravi, Slemen. II. župa. Župni načelnik: Volmajer Hinko, posestnik v Selnici ob Dravi.

K licenciranju so pripuščene sledeče pasme in sicer: A. V župah št. I., II., III., IV.: 1. marijadvorska, 2. pingavska, 3. pomurska, 4. muricodolska, 5. pasma pisane planinske živine. — B. V župah št. V., VI., VII., VIII., IX. samo marijadvorska pasma.

Kot premije za licencovane bike so dodeljene: A. Od države dvoje prvih po 500 Din = 1000 Din in četvero drugih nagrad po Din 400 = 1600 Din, skupaj torej 2600 Din. — B. Od Okrajnega zastopa v Mariboru 3000 Din.

Pripominja se, da bodo premovani predvsem bikovi marijadvorske pasme in da je obvezen prigon vseh bikov, ki služijo za splošno plemensko uporabo. — Posestnikom občine S. Križ je dano na prosto, da priženo svoje bike k licencovanju v Maribor, Zg. Sv. Kungoto ali v Selnico ob Dravi.

Licencovanje in premovanje plemenskih bikov za ptujski okraj se vrši dne 8. marca za levi breg Drave in 9. marca za desni breg Drave. Licencovanje se vrši v Ptuj na sejmšišču s pričetkom ob 8. uri zjutraj. Za premovanje so določene sledeče premije: a) državne 3 po 500 dinarjev in 7 po 400 Din; b) okrajne 10 po 300 Din in 10 po 200 Din. Plača se tudi prigon. Premovali se bodo bikovi priznanih pasem in sicer: pingavske, pomurske in marijadvorske. Prignati se morejo vsi bikovi od 15 mesecev starosti.

Plemenski sejem za nakup in prodajo plemenskih bikov domače reje in pasme pingavske, pomurske in marijadvorske se vrši v Ptuj na sejmšišču dne 8. in 9. marca ob priliki licencovanja. Določene so za nakup državne in okrajne subvencije. Ako ne bode dovolj domačih bikov, tedaj se bo izvršil nakup po drugih okrajih. Prijave sprejema okrajni zastop Ptuj. Istotam se sprejemajo tudi prijave za nakup in prodajo plemenskih mrjasecev. Tudi za ta nakup so določene državne in okrajne nakupne subvencije.

V Lescah na Gorenjskem se je vršila dne 3. februarja t. l. plenarna seja okrajnega živinorejskega odbora za s. o. Radovljica. Na seji se je razpravljalo o tekočih vprašanjih in poslih odbora. Med drugim se je sklenilo, da izdela odbor za vsakega subvencioniranega plemenjaka, bodisi bika, mrjasa, ovna ali petelina po dva zavezna pisma, od katerih hrani eno pismo odbor, a drugo si pridržal rejec, da

se zna ravnati po določenih zaveze. V zavezna pisma za odborove mrjasec se je na novo uvedla točka, katera rejcu predpisuje, da mora vse svoje svinjake razkužiti najmanj enkrat v letu z apnovim beležem tako, da temeljito pobeli stene in korita ter z beležem dobro polije tlak svinjaka. Na drugo, rubricirano stran zavezne pisma mora rejec zapisovati skoke mrjasa ter zavezno pismo vrniti odboru, ko je mrjasec odslužil predpisano dobo. Nadalje je odbor sklenil, dati za naprej okrajne podpore licencovanim bikom po sledečem predpisu: podpore dobe le bikovi z najmanj 24 enotami stroge ocen. Pri oceni 24 enot dobi bik za podporo osnovni, za vse enaki znesek, a za vsako višjo točko se mu prizna še posebna nagrada po 50 Din kot povisek. Nagrada za te licencovane bike velja: 1. za bika, starega od 18 do 24 mesecev, za eno leto naprej; 2. za bika, starega od 24 do 30 mesecev, za pol leta nazaj, a za pol leta naprej; 3. za bika, starega od 30 mesecev dalje, za 9 mesecev nazaj, a za 3 mesece naprej. Bikorejec, ki odproda bika pred potekom zaveze za nadaljnjo rejo, mora vrniti odboru od v naprej izplačane nagrade za vsak mesec dvanajstinko od celotne nagrade. Čas nad polovico meseca (15 dni) šteje za cel mesec. Bikorejci, ki držijo subvencioniranega bika nad zavezno dobo, vložijo lahko pri okr. živinorejskem odboru prošnjo za nadaljnjo podporo. — Takoj po živinorejski seji se je vršila plenarna seja okrajnega sadjarskega odbora za srez Radovljica. Poleg razprav in sklepov v zadevah okrajne drevesarne v Mošnjah je ta odbor sklenil, prirediti — kakor lansko leto — tudi v letu 1926. več sadjarskih tečajev v okraju. Tekom spomladi se priredijo: dvodnevni sadjarski tečaj v Bohinjski bistri (skupno s tamošnjo Kmet. podružnico); enodnevni tečaj pa v Ratecah pri Kranjski gori, Ribnem pri Bledu, Lesah in na Lancovem. Ti tečaji se priredijo le, ako se obvezno priglasi gotovo število obiskovalcev, na kar se merodajni gospodarski činitelji teh občin že sedaj opozarjajo. Ker je vsled dolgotrajnega razpravljanja nedostajalo časa, se je morala plenarna seja okr. živinorejskega odbora za s. o. Kranjska gora, določena na ta dan, odgoditi na poznejši čas. — Drž. ekonom Jos. Sustič.

Naš dolg Ameriki, radi katerega je odšel v Vašington naš finančni minister, znaša 65.400.000 dolarjev ali blizu 4.000.000.000 (4 milijarde) dinarjev.

Živinorejska zadruga se ustanavlja v Žabnici. Bila je prepotrebna. Izginila je zadnja leta dobra mlečnost naših krav, izginila je tista lepa živina, ki bi jo kmetje pri taki krmi še vedno lahko imeli. Pripravljalni odbor je vpisal že 41 članov z 137 deleži. Zakaj posestniki iz sosednih vasi še niso pristopili? Ako Vam samo ena krava skoti boljše tele, kot preje, imate že povrnjene vse stroške. Ali se ne zavedate, da je za oslabljenje naše živine krivo sorodstvo? Ali se ne zavedate, da bomo živinoreje izboljšali le potom dobre živinorejske zadruge, ki si bo nabavila zadostno število nesovrstnih lepih plemenjakov? Proč z sebičnostjo! Dokler se te ne otresemo, nam bodo vedno drugi narekovali cene za mleko. Sto kmetov v razdalji ¾ ure hoda, ki imajo približno 400 krav in 2 do 3 tisoč litrov mleka dnevno na razpolago, bi se lahko združili v močno mlekarsko zadrugo, kakoršnih bi bilo le malo v Sloveniji. Vabimo vse živinorejce, pridite 21. t. m. na občini zbor živinorejske zadruge v Žabnici! To bo samo korist kmetova. Proč z sebičnostjo! Združimo

se v močne kmetijske zadruge! Čuli smo že in mnogi sami videli, kako sijajno je razvito kmetijstvo na Češkem. Toda moglo je postati tako močno le s pomočjo zadrug. Sledimo Čehom, če nočemo gospodarsko propasti!

55. poročilo Hmelj. dr. v Žalecu. Žatec, ČSR, 12. febr. 1926. Živahniješe povpraševanje je trajalo tudi v minulem tednu. Prodanih je bilo 400—450 stotov začetkoma po 3750 do 3900, pozneje po 3900 do 4050, danes pa po 4150 do 4400 č. K. za 50 kg. Konečno razpoloženje zelo čvrsto, povpraševanje živahno, cene se dvigujejo. — Savez hm. društev.

VI. Ljubljanski velesajem se bo vršil od 26. junija do 5. julija 1926. Prijavne tiskovine za udeležbo razstavjalcev so se začele razpošiljati. Cene prostorom so letos znižane.

Vinski sejem v Gor. Radgoni 7. in 8. t. m. je bil sicer zelo dobro obiskan, toda kupcev ni bilo mnogo. Vina se je malo prodalo. Razstavljenih je bilo 198 vrst. Avstrijci se pritožujejo, da carinske oblasti delajo sitnosti in da so baje cene previsoke. Največ kupčij se je narevalo še z obiskovalci iz Kranjske.

Sejem za kožuhovino v Ljubljani. Izredni uspeh zadnjega organiziranega kožnega sejma v Ljubljani, ki se je vršil dne 26. in 27. januarja t. l. je napotil Upravo velesajma in Lovsko zadrugo, da se priredi prve dneve meseca marca ponovni sejem za kožuhovino, na katerem se bodo prodajale kože vseh vrst divjačine dražbenim potom. Neprodanega blaga je še veliko, katero naj lastniki nemudoma pošljejo na Upravo velesajma v Ljubljani, oddelek Divja koža. Zadnji sejem je prepričal vse, da se samo potom te organizacije dosežejo res prave cene za kožuhovino. Pogoji za udeležbo so isti kot pri prvi prireditvi. Informacije, pismene in ustmene, daje urad Ljubljanskega velesajma.

Živinorejsko posvetovanje se vrši v Ptuj dne 25. svečana v mestni dvorani ob 10. uri. Posvetovanje je sklical okrajni zastop ptujski ter povabil oblasti, občine in živinorejce. Na tem zborovanju se hočejo določiti smernice za izboljšanje živinoreje v ptujskem okraju, ki je vsled vojnih razmer padla na zelo nizko stopnjo. Okraj je obdan od vseh strani z govejo živino različnih pasem, zato mora zavzeti primerno stališče, da prizna samo gotove in najboljše za svoj okraj.

Za zvezo Slovenije z morjem po Klodič-Hrovat-Kavčičevem načrtu, ki je po zaslugi tov. Puclja že uzakonjen, se je izjavila tudi mestna občina ljubljanska ter je o svojem sklepu obvestila merodajne činitelje.

Vrednost denarja. Dobi se:

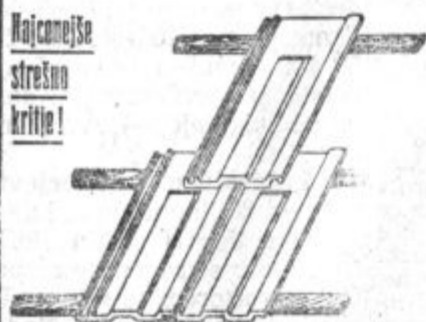
za 1 dolar	57.— Din
za avstrijski šiling	8.— Din
za 100 lir	230.— Din
za 100 čeških kron	169.— Din
za 100 švic. frankov	1098.— Din
za nemško marko	13.50 Din

UMETNA GNOJILA

superfosfat, kalijeva sol, kainit, thomasova žlindra, SEMENSKI OVES in PRVOVRSTNI SPLITSKI PORTLAND-CEMENT vedno v zalogi po najugodnejših cenah pri osrednji gospodarski zadrugi „EKONOM“ Ljubljana, Kolodvorska ul. 7.

Združene opekarne d. d.

Najcenejše
strešne
kritje!

Ljubljana
Miklošičeva cesta 13
preje
Vidic-Knez

tovarne na Viču in Brdu
nudi v poljubni množici — tekoj
dobavno — najboljše preizkušene
modele strešnikov z eno ali dvema
zarezama kakor tudi bobrovcev (bi-
ber) in zidno opeko. — Na željo
se pošlje takoj popis in ponudba!
Stekleni strešnik vedno v zalogi.

Telefon 913

Edino najboljši šivalni stroji in kole
so le **Josip Petelinc**

Ljubljana

(blizu Prešernovega spomenika ob vodi)

znamke **Gritzner, Phönix in Adler**
za rodbinsko, obrtno in industrijsko rabo.

Pouk v vezenju in krpanju brezplače
Večletna garancija - - Delavnica na razpolo

Priznано najsolidnejša
domaća tvrdka

JOS. ROJINA
Ljubljana

Aleksandrova cesta šte. 3.
Velika zaloga vsakovrstnega čiškega in angleškega
blaga in sukna. — Bogata izbira vseh vrst izgotov-
ljenih oblik, raglanov, povrsnikov, dežnih plaščev
itd. po izredno nizkih cenah.

Lastni krojaški atelje!
Točna postrežba! Nizke cene!
Proti gotovemu jamstvu daje tudi na ugodna
mesečna odplačila.

Najboljša in zato
najcenejše kupite
edino le pri

Josip Petelinc

pletenine, majce, voino,
žepne robce, kravate,
palice, nahrbtnike,
spodnje hlače, otroško
trikot verilu, kompletna
potrebščine za čevljarje,
krojače, sedlarje in
šivilje
v Ljubljani
ob vodi, blizu Prešer-
novega spomenika.
Na veliko in malo!

Največje vrtnarsko
podjetje v Jugoslaviji

VRT Džamonja in drugovi,
dr. z o. zav., Maribor

Največji izbor raznovrstnih plemenitih sadnih
dreves (cepov) v najplemenitejših vrstah in
vseh oblikah. Plemenite vinske trte na ame-
rikanskih podlogah, kakor tudi cepe in pod-
loge istih. Seme zelenjave, cvetja in gospo-
darskih rastlin. Cvetje v loncih in razno
okrasno grmovje in drevje imamo celo leto.
Zahtevajte cenike.

Krepkega
vaje

Krojači, šivilje in nešivilje!
S 1. marcem pričetek

krojnih tečajev

Razpošiljanje in izdelo-
vanje krojev po merah.
Krojni pouk s pošto
polom učnih risb.

Dipl. krojina Šola, Stari
trg št. 19/l., Ljubljana.

za sodarsko
sprejme Fran B
sodar v Ljubl
Trnovo. — Pom
naslov.

Marjasca

9 mesecev star
angreske pasme
no prodam. —
Skale, Zelena
št. 195, p. Moste
Ljubljani.

TISKARNA »MERKUR«

TRGOV. - INDUSTRIJSKA D. D.
LJUBLJANA
Simon Gregorčičeva 13
TELEFON ŠTEV. 552

TISKA ČASOPISE, KNJI-
GE, POSETMICE, BRO-
ŠURE, LETAKE, CENIKE,
TRG. TISKOVINE I. T. D.

Lastna knjigovaznica

KMETSKE HRANILNI IN POSOJILNI DOM

VLOGE NA KNJIŽICE IN TEKOČI RAČUN
po najugodnejšem obrestovanju. — KREDITI v
tekočem računu. - ESKONT MENIC. - INKASO.
Račun poštno hranilnice št. 14257. — Brzjavke „KMETSKEIDOM“.

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

V LJUBLJANI

Tavčarjeva (Sodna) ulica 1, pritličje

POSOJILA NA VKNJIŽBO, proti poroštvo,
zastavi premičnih in vrednostnih papirjev. —
ČEKOVNI PROMET. — NAKAZILA.

POSLOVNE URE: od 8.—12^{1/2}, dopoldne in od 3.—4^{1/2}, popoldne.

KMETJE!

Ako imate kaj na prodaj, ako hočete kaj kupiti, ali česa iščete, inserirajte najprej v svojem „KMETSKEM LISTU“.

Cena malim oglašom je 1 Din za besed